

#ONS JEUGD THEATER HOFPLEIN

2021-2022

the show must go on

AAN HET WOORD

Caroline Pietermaat

DIRECTEUR/BESTUURDER

Wat fijn dat je ons nieuwe magazine leest! Het staat boordevol toffe verhalen van inspirerende mensen die een bijzondere band hebben met Hofplein. Je kunt lezen over alle nieuwe voorstellingen die komend seizoen bij Hofplein te zien zijn. Misschien speel je er zelf wel in mee!

Ik kan in ieder geval niet wachten tot het nieuwe seizoen weer begint. Want dan gaan er in het Hofpleintheater, de Theaterschool en alle andere plekken in en rondom de stad weer heel veel kinderen en jongeren theater maken. Het afgelopen jaar was het stil, te stil. Wat hebben we het gemist om samen te spelen, te zingen en te dansen. Om verhalen te

vertellen en te delen met publiek. Om onze nieuwe stoelen in het Hofpleintheater de eerste vlekken op te laten lopen, want daar is nog veel te weinig op gezeten.

Tegelijkertijd was er ook zo veel om te koesteren. Spelersgroepen die met indrukwekkende veerkracht toch hun productie hebben gespeeld, theaterlessen die toen het weer een beetje kon, buiten plaatsvonden. Het plein voor het Hofpleintheater werd omgetoverd tot repetitieruimte en er is zelfs een film van een productie gemaakt! Zo zie je maar dat kunst en cultuur tot de verbeelding spreken en dat

het doek altijd open gaat: the show must go on!

Wat ik maar wil zeggen: aan ons zal het niet liggen. Juist na deze ingrijpende tijd is het fijn om onze ervaringen te delen. En hoe beter, dan door samen theater te maken? Door ons te verplaatsen in de verhalen en belevenissen van de ander, kunnen we met een creatieve en open blik de toekomst tegemoet. Een toekomst die misschien nog wat ongewis zal zijn. Maar één ding is zeker: Hofplein is er klaar voor!

Ik ben benieuwd wat je van het magazine vindt en hoop je snel te zien bij Hofplein!

Het nieuwe jasje van het Hofpleintheater

EEN THEATERBEZOEK GAAT OM DE VOORSTELLING, MAAR DE ERVARING BEGINT AL OP HET MOMENT DAT JE VOOR DE DEUR STAAT. IN HET HOFPLEINTHEATER IS DIE ERVARING NU EXTRA SPECIAAL DANKZIJ EEN SPECTACULAIR NIEUW ONTWERP VOOR HET INTERIEUR.

Een nieuw ontwerp

De kenmerkende gekleurde stoelen van het Hofpleintheater waren na vele jaren trouwe dienst aan vervanging toe. Die gelegenheid werd aangegrepen om ook de tapijten te vernieuwen. De zaal, het entresol en de foyer werden in een spannend nieuw ontwerp gestoken. Jeugdtheater Hofplein ging daarvoor de samenwerking aan met creatief bureau Arttenders, waarachter Faye Ellen en Siobhan Burger de drijvende krachten zijn. Faye legt uit hoe zij met de opdracht aan de slag gingen: “Samen met Caroline Pietermaat, de directeur van Hofplein, hebben we erover nagedacht hoe je van een bezoek aan het theater een beleving maakt die je bijblijft, met veel verbeelding en verwondering. Eerst werd er aan een muurschildering gedacht, maar wij vinden het veel leuker om iets te bedenken waarbij je helemaal wordt ondergedompeld in een kunstwerk. Dan voel je dat er iets bijzonders gebeurt, zelfs als je zelf niets met kunst hebt. Vanuit die gedachte vormen de stoelen, de vloer en de muren samen het canvas voor het ontwerp.” Siobhan voegt toe: “Zo is de kunst echt onderdeel geworden van de renovatie, niet iets dat daar later nog bij kwam.”

Niet voor de hand liggend

Die integrale aanpak is precies waar Arttenders voor staat, licht Faye toe: “Wij maken altijd een bijzondere beleving op het snijvlak van

architectuur, kunst en stedelijke ontwikkeling. En altijd sluit er een kunstenaar aan, die samen met ons het team voor de opdracht vormt.” Voor het Hofpleintheater viel de keuze op kunstenaar Corriette Schoenaerts. Siobhan: “We hebben een groot netwerk aan kunstenaars en makers. Met de wensen en eisen van een opdracht in ons achterhoofd zoeken we een passende kunstenaar. Het liefst iemand die op het eerste gezicht niet voor de hand ligt. Corriette is oorspronkelijk fotograaf, maar ze werkt steeds meer ruimtelijk en met textiel. Dat paste perfect bij deze opdracht.”

Zweven tussen architectuur en kunst

Corriette had gelijk voldoende inspiratie om mee aan de slag te gaan, vertelt ze: “Het moest een ode worden aan de designgeschiedenis van het theater. Het gebouw is namelijk zo indrukwekkend, daar kan je niet omheen. Ik begon dus met nadenken over de drie ontwerpen die er al waren. De architectuur van Hugh Maaskant is heel zwaar en aanwezig, met veel beton. Het kunstwerk van Karel Appel in de gevel is ook heel aanwezig, maar dan op een speelse manier. Het bestaande stoelenontwerp van Albert Diederik voor de zaal sluit heel erg aan bij het Karel Appel kunstwerk. Aan die aanwezige elementen wilde ik iets luchtigs toevoegen, om het gebouw als het ware te laten zweven.”

Marja van der Woude

De stoel die ik doneer is een soort poort naar een andere wereld. Een wereld waarin je kunt lachen, huilen en je kunt verbazen. Het is een plek waar je even helemaal weg kunt zijn.

luchtlandschappen, van de eerste stap in de foyer tot in de zitplaats in de zaal. Corriette: “Ik wil dat je meteen de verbeelding en de openheid van theater voelt en een andere wereld binnenstapt. Verder vind ik het heel fijn als iedereen op zijn eigen manier, vanuit zijn eigen achtergrond, een invulling geeft aan het werk. Of je nu een mooie kleur tegenkomt, of er een bepaald gevoel bij hebt. Daarin wil ik niks opleggen. Maar ik hoop natuurlijk dat mensen er in ieder geval van kunnen genieten.” Het realiseren van zo’n bijzonder ontwerp had nog wat haken en ogen. Om de juiste kleuren voor het tapijt te krijgen, moest halverwege het maakproces op een andere techniek worden overgestapt. En ook de stoffering

Fantasierijk maatwerk

In het ontwerp van Corriette is de bezoeker van het theater steeds omgeven door fantasierijke

van de stoelen ging niet op een standaard manier. Faye: “Het is essentieel dat de print van de stof exact goed op de stoelen zit. Dan levert het een soort gave optische illusie op. Maar dat was voor de stoffeerder een uitdagende opgave; echt maatwerk voor 500 stoelen.”

Met steun van de stad

Met de succesvolle actie You’ll never ZIT alone wierf Hofplein het benodigde budget om de realisatie van het ontwerp mogelijk te maken. Om het theater te steunen konden donateurs een stoel adopteren of cadeau doen. Het bedrijfsleven in Rotterdam hielp daaraan mee, mede dankzij de inzet van Ambassadeur Job Dura, voorzitter van de Raad van Bestuur van bouwbedrijf Dura Vermeer. “Ik heb de mensen om me heen

aangesproken, waarvan ik dacht dat die weleens bij zouden willen dragen. Het theater heeft zelf ook al een heel groot netwerk en daar kon ik een aanvulling op geven.” Job Dura zet zich graag in voor Hofplein: “Het spreekt me bijzonder aan, dat Hofplein steeds meer activiteiten in Rotterdam Zuid heeft. Dat vind ik een mooie ontwikkeling, want daar is ons bedrijf gestart. Door de stoelen te steunen, ondersteunen we heel Hofplein. Een stad als Rotterdam heeft een sterke culturele infrastructuur nodig, met instituten die stevig staan. Het jeugdtheater hoort daar absoluut bij.”

Gezamenlijk resultaat

De inzet van alle partijen samen leverde een resultaat op om trots op te zijn. Faye: “Wij mochten met het geld van al die donateurs iets gaan maken, dat was best een eer.” Siobhan vult aan: “Hofplein heeft ons heel veel vrijheid gegeven en dat moet voor hen af en toe ook spannend geweest zijn. Het is bijzonder dat ze dat avontuur aan hebben gedurfd en de verwondering hebben opgezocht, ook voor zichzelf.”

Corriette is blij als ze het theater bezoekt: “Het is echt heel mooi geworden! Ik kan iedereen aanraden om het heel snel in het echt te komen ervaren.”

Familie Vernij
Het Hofpleintheater heeft een plekje in ons hart. Nu heeft ons hart ook een plekje in dit heerlijke theater.

Achter de schermen bij Hofplein

TECHNIEK: KIM

Licht! Geluid! Special effects! Theatertechniek brengt de magie van een voorstelling tot leven. Bij Jeugdtheater Hofplein is Kim van Wijk hoofd techniek. Hij zorgt ervoor dat de technische medewerkers hun werk optimaal kunnen uitvoeren.

KOSTUUM: YVETTE & MARSHA

Yvette Bras is coördinator van de ateliers kostuum, rekwisieten en grime. Ze werkt onder andere samen met Marsha Agerbeek, die rekvisiteur en maker van special effects is. Beiden liepen stage bij Hofplein en gingen er nooit meer weg. "Wij zijn wel zo'n beetje de harde kern van Hofplein", zegt Marsha daar lachend over.

DECOR: DAVID

In een grote werkplaats vol gereedschap, om de hoek bij de Theaterschool aan de Pieter de Hoochweg, bouwt David van der Wees decors voor de voorstellingen van Jeugdtheater Hofplein.

Kim: "Het theater is een heerlijke plek om te werken, omdat je er heel veel vrijheid hebt om te ontdekken en experimenteren. Eigenlijk zijn technici een soort uitvinders. Het team van Jeugdtheater Hofplein bestaat uit allemaal mensen met veel talent voor wat ze doen. Het is mijn taak om te zorgen dat zij die talenten optimaal kunnen inzetten en ontwikkelen. Dat levert goede energie én mooie resultaten op het podium op."

Ik heb al een paar keer meegemaakt, dat een regisseur een speler wilde laten vliegen in een voorstelling. Dat kunnen de technici mogelijk maken. Maar eerst moeten we weten waarom dat personage vliegt; hoe past dat in het verhaal? Zo kunnen we het

uitvoeren op een manier die daarbij klopt. Het kan bijvoorbeeld met de trekkenwand. De trekkenwand is een technische installatie boven het toneel waarmee je een decorstuk kan laten bewegen, of een speler op een veilige en gecontroleerde manier mee kan ophijsen. De beweging, de snelheid ervan en het moment waarop die plaatsvindt, kan je met een computer heel precies regelen en programmeren. Veiligheid is ontzettend belangrijk in de theatertechniek. Veiligheid voor de spelers, voor het publiek en voor de werknemers. Als technicus bij een jeugdtheater is dat een extra zware verantwoordelijkheid. Ooit ging ik naar school in hetzelfde gebouw als waar het Hofpleintheater in zit. Maar school was in die fase van mijn leven

niks voor mij, ik wilde liever werken. Ik kon als technisch assistent aan de slag bij Hofplein en binnen een paar jaar maakte ik de lichtontwerpen voor de voorstellingen in de grote zaal. Daarna heb ik een tijdje over de wereld gereisd en als freelancer gewerkt, onder andere als docent lichttechniek, tot ik wat meer vastigheid in mijn leven wilde. In 2011 werd deze baan bij Hofplein me aangeboden en dat heb ik met twee handen aangegrepen.

Als je dat ene ding in je leven vindt waar je echt voor wil gaan, dan kan je een heleboel bereiken. Dat heb ik zelf ervaren toen ik bij Hofplein ging werken. Nu wil ik eraan bijdragen dat de kinderen die hier spelen ook zoiets vinden."

TECHNIEK: KIM

Yvette: “Met ons team voeren wij alle kostuums uit voor de producties van Jeugdtheater Hofplein. Dat doen we aan de hand van kostuumontwerpen die voor een voorstelling worden gemaakt. Kostuumontwerpen zijn tekeningen die gemaakt worden op basis van de wensen en ideeën van de regisseur. Soms weet hij of zij direct heel duidelijk hoe een kostuum eruit moet zien, maar soms is dat meer een gevoel of een sfeer. Het kostuumatelier gaat vervolgens met die ontwerpen aan de slag. Daar wordt van een tweedimensionaal plaatje iets driedimensionaals gemaakt, wat iemand aan kan trekken.

Een theaterkostuum kan, afhankelijk van wat het moet uitbeelden of

kunnen, iets totaal anders zijn dan gewone dagelijkse kleding. Als een personage bijvoorbeeld veel danst, moet een kostuum daar wel tegen kunnen en meebewegen. Wij maken de kostuums altijd op maat, uniek voor iedere speler van een voorstelling. Af en toe gebruiken we ook bestaande kledingstukken, bijvoorbeeld iets eenvoudigs als een wit T-shirt. We hebben een hele grote opslag, de schatkamer, soms kunnen we kledingstukken daaruit hergebruiken. Als er fantasievolle kostuums als van dieren, koningen of prinsessen moeten zijn, dan maken we die helemaal zelf.”

Marsha: “Alles wat geen kleding is, maar wel een kostuum bijzonder maakt, zoals hoofddeksels en maskers, maak ik. Daarnaast ben ik ook

verantwoordelijk voor de rekwisieten. Dat zijn alle gebruiksvoorwerpen in een voorstelling.

Het enthousiasme van de kinderen en jongeren waarmee wij werken is aanstekelijk. Ze zijn vaak ontzettend blij met wat wij voor hen doen. Natuurlijk is het heel bijzonder als een team mensen speciaal voor jou een kostuum op maat maakt. Als een speler het kostuum aantrekt, wordt het allemaal heel echt.

Bij Jeugdtheater Hofplein worden de jonge spelers erg serieus genomen, ze weten dat ze belangrijk zijn. Tegelijk leren ze om de mensen waarmee ze samenwerken ook serieus te nemen.”

KOSTUUM: YVETTE & MARSHA

David: “Het decor is een nagemaakte omgeving op het podium, waar een voorstelling zich in afspeelt. Decorstukken zijn vaak niet wat ze op het eerste gezicht lijken. Dan kan je iets omdraaien en wordt het iets anders, of zit ergens plots een deurtje in waar iemand doorheen kan. Op het podium moet alles er groots en overdreven uitzien, om goed over te komen op het publiek in de zaal. Als iets van hout is, schilderen we er grote houtnerven op, zodat je dat goed kunt zien vanuit de zaal. Een voordeel van decors is dan weer, dat alleen de voorkant mooi hoeft te zijn, de achterkant verven we zwart. Een goed decor helpt de acteurs om goed te spelen, omdat je daarmee de spelers in een andere wereld plaatst.

De regisseur van een voorstelling gaat met decorontwerpers in overleg. Met het ontwerp dat daaruit komt, ga ik aan de slag. Samen met de regisseur en de ontwerper zoeken we uit of alles werkt en klopt: of het makkelijk op- en af te bouwen en te vervoeren is, of het past op de plekken waar het moet passen. Als je decorbouw vergelijkt met

bouwen voor een gewoon huis, gaat decorbouw veel sneller en is alles wat je bouwt lichter van gewicht en veel goedkoper. Het hoeft maar een paar maanden mee te gaan. Maar in die paar maanden moet het wel tegen een stootje kunnen, want acteurs gaan in hun spel niet altijd even voorzichtig om met de spullen. Een wandje van een decor staat niet alleen rechtop, het moet extra stevig staan, maar meestal ook kunnen rijden, omklappen en door twee kinderen verplaatst kunnen worden. Op een tafel moet je kunnen dansen, maar hij moet ook opgetild kunnen worden.

Ik doe dit al heel lang, sinds 1999. Voordat ik bij Hofplein kwam werken had ik niks met theater. Toen ik hier kwam werken ging ik het pas echt waarderen. Wat extra bijzonder is aan Jeugdtheater Hofplein, is dat je naar acterende kinderen kijkt. Dat vind ik een enorme meerwaarde, helemaal als je een bezoek brengt samen met kinderen. De spelende kinderen zelf worden leuke en blijde mensen van toneelspelen. Ik heb bewondering voor die kinderen hoor, op dat podium staan, dat doe ik ze niet na.”

DECOR: DAVID

TALENT VAN HOPPLEIN

Oumaima Yahiaoui

OUMAIMA YAHIAOUI (14) SPEELT MEE IN DE KLOKKENLUIDER VAN ROTTERDAM. HET IS DE EERSTE KEER DAT ZE MEEDOET AAN EEN VOORSTELLING VAN JEUGDTHEATER HOPPLEIN, MAAR VAST NIET DE LAATSTE.

Hoe kwam je erbij auditie te doen voor de voorstelling?

“Theater vond ik al langere tijd leuk. Ik zit in het derde jaar van het Erasmiaans Gymnasium, daar heb ik toneel als keuzevak kunnen nemen. Maar ik merkte dat ik me er nog meer in wilde verdiepen. Toen ik zocht naar een manier om dat te doen kwam ik Jeugdtheater Hofplein tegen. Dat zag er gelijk heel professioneel uit.”

Hoe verliep die auditie?

Ik was best zenuwachtig! Ik was ook een van de weinigen die nog niet eerder in een productie had gespeeld. Vooraf moesten we een stuk tekst en zang instuderen, ter plekke oefenden we met een dans. Maar het is goed gegaan, want nu doe ik mee!

Jullie zijn nu bezig met repetities, hoe gaat dat?

De klokkenluider van Rotterdam is een musical, het is geïnspireerd op De klokkenluider van de Notre Dame. Dus we repeteren niet alleen veel spel, maar ook veel zang en dans.

Agenda

DE KLOKKENLUIDER VAN
ROTTERDAM
10 DECEMBER T/M 16 JANUARI

Vanwege de coronamaatregelen vonden de repetities nu buiten plaats. Dat was leuk maar af en toe wel koud! De andere spelers en de regisseurs zijn gelukkig heel gezellig.

Is het bijzonder voor je dat de voorstelling zich in Rotterdam afspeelt?

Er komen typisch Rotterdamse dingen voor in de voorstelling, zoals kapsalons en het taalgebruik. Het maakt me wel wat bewuster van de stad en de stereotypes ervan.

Waarom past spelen bij Jeugdtheater Hofplein bij jou?

Zelfexpressie is heel belangrijk voor mij. Dat doe ik op allerlei manieren, met mode en door te schrijven bijvoorbeeld. Vorig jaar heb ik zelfs de jongerenschrijfwedstrijd van De Balie en Amsterdams 4 en 5 mei comité gewonnen met een gedicht over 75 jaar vrijheid. Theater hoort daar ook bij. In december gaan we optreden, daar kijk ik ontzettend naar uit. Ik heb zin in de spanning vooraf en de kick van op het podium staan!

**Theater in een
waaier van
zelfexpressie**

Vrienden voor het leven

SINDE ZE DE LAATSTE KEER OP HET PODIUM VAN HET HOFPLEINTHEATER STONDEN ZIJN ZE VOLWASSEN GEWORDEN, VERHUISD, GETROUWD, OUDERS GEWORDEN EN HEEL WAT LEVENSERVARING RIJKER. MAAR DE VRIENDSCHAPPEN DIE YVONNE (37), ANNECLAAR (36) EN ROBERT (42) SLOTEN MET ELKAAR EN NOG DRIE ANDEREN BIJ JEUGDTHEATER HOFPLEIN, IS EN BLIJFT EEN RODE DRAAD IN HUN LEVENS.

“De band die wij met elkaar hebben kan je wel familie noemen, een gekozen familie”, vertelt Robert. De vrienden komen bij elkaar voor de jaarlijkse paasbrunch, surpriseavonden met Sinterklaas, oud en nieuwfeestjes, verjaardagen, vrijgezellenfeesten, huwelijken en weekendjes weg. Robert: “De surprises nemen we heel serieus. Met een grabbelton kom je er niet in. Het moet licht geven, of geluid maken, of bewegen, of het is een escaperoom, of je krijgt een act van Anneclaar. Daaraan kan je wel zien dat we iets theateraler ingesteld zijn dan de gemiddelde Nederlander.”

Het hele weekend

Toch is het maar sporadisch voorgevallen dat

ze met elkaar in dezelfde voorstelling speelden. Maar als de een op het podium stond, stond de ander achter de bar, en weer een ander zat in de zaal. Anneclaar vertelt: “We gingen vaak genoeg in een weekend naar alle drie de voorstellingen; vrijdag- en zaterdagavond, én zondagmiddag.” Yvonne vult haar aan: “Je leefde echt bij Hofplein. Vrijdagmiddag ging je daarheen en maandagochtend weer naar school.” Robert legt uit: “Als je in een voorstelling speelde, repeteerde je vier maanden lang iedere zaterdag en zondag van negen uur ’s ochtends tot vijf uur ’s middags. Vervolgens speelde je drie maanden lang. Eigenlijk ging al je vrije tijd daarheen, het was mijn hele sociale leven.” Ze koesteren warme herinneringen

aan de momenten na de voorstellingen, als iedereen traditiegetrouw in het theater bleef hangen om bij de bar samen te zingen en te dansen op oude Hofpleinliedjes. Yvonne: “Op dat moment waren ook de mensen van de kostuums en de techniek klaar met werken. Dan kwam iedereen bij elkaar en bouwde je echt een band op.”

In een poncho achter de bar

Een belangrijke spil in het sociale leven van de Hofpleiners was de leerlingenraad, een groep spelers die voorstellingen en feesten organiseerde. Eerst in het gebouw aan de Insulindestraat en later aan de Pieter de Hoochweg. Maar hoe leerden ze elkaar dan precies kennen? Als die vraag gesteld wordt ontspint zich een gesprek waarin verschillende tijdlijnen en herinneringen naast elkaar worden gelegd; wie organiseerde welk feest, wie begon wanneer achter de bar te werken en wie speelde wanneer in welke productie? Robert: “Bij Don Quichot werkte ik achter de bar, dat weet ik nog heel goed want toen moesten we poncho’s aan, net als de spelers in het stuk.” Anneclaar: “Toen ik bij de leerlingenraad kwam, gaven we fantastische feesten met allerlei thema’s. Er was een maffiafeest, een Grease-feest, noem maar op.” Robert: “En iedereen die bij Hofplein speelde werd uitgenodigd, ook de leerlingen van de andere locaties die er ondertussen waren: Hellevoetsluis, Roosendaal, Barendrecht, die waren ook uitgenodigd.”

Carrière in het theater

Yvonne maakte de overstap van in de vrije tijd spelen bij Hofplein naar de MBO Theaterschool, de opleiding die toen net gestart was. Inmiddels werkt Yvonne al lange tijd als uitvoerend producent bij DG theaterproducties. Yvonne: “Ik wist al langer dat ik in de wereld van het theater wilde werken. Als klein meisje nam mijn moeder me mee naar voorstellingen, daar is dat begonnen. Professioneel op het podium staan was niet mijn ambitie, maar van het theater heb ik nooit afscheid willen nemen. In het werk dat ik nu doe

heb ik er veel aan dat ik zelf gespeeld heb; ik weet hoe dat is en wat erbij komt kijken.” Anneclaar: “Voor mij was ook duidelijk dat ik het theater in wilde, maar niet zelf op het podium wilde staan.” Ze volgde de opleiding tot theaterdocent in Arnhem en werkt nu op de Toorop Mavo als docent en mentor. Anneclaar: “Ik blijf actief met het theatervak bezig. Spelen vind ik nog steeds leuk, maar ik wil niet dat het de hoofdmoot is van wat ik doe. Daarbij vind ik pubers heel leuk en nu mag ik hen iedere dag vertellen hoe tof theater is.”

Robert overwoog auditie te doen voor de kleinkunstacademie, maar zag daarvan af: “Daar ben ik door mijn omgeving een beetje van afgepraat. Achteraf denk ik ook dat ik dat niet graag genoeg wilde; anders had ik het wel gedaan.” Tijdens een studie Communicatie en bijbaantjes

“Iedereen is nodig, anders stort het kaartenhuis in.”

bleef hij spelen in de producties van Hofplein. Twee weken nadat hij zijn laatste voorstelling speelde, kwam een verrassend telefoontje: hij werd gevraagd om bij Hofplein te komen werken. Daar werkt hij nog steeds als coördinator van theater in de vrije tijd.

Groeien en volwassen worden bij Hofplein

De waarde die theater kan hebben voor kinderen en jongeren, kennen de vrienden maar al te goed. Robert: “Het draait niet om kinderen opleiden tot acteur of actrice, danser of zanger. Het gaat om alle andere vaardigheden die je leert als je toneelspelen leert. Ik heb kinderen binnen zien komen als kleuter, die nu voor de derde keer een voorstelling spelen. Hen zien groeien en volwassen worden, dat is het mooiste van mijn werk.” Yvonne: “Dat hebben wij zelf ook meegemaakt. We zijn binnengestapt als kind, of jonge puber, met alle onzekerheden die daarbij horen. Hofplein trekt je op een leuke manier uit je comfortzone op dat moment. Dat was soms ook doodeng, maar zo leerzaam.” Robert: “Als je met elkaar een voorstelling speelt, ben je onderdeel van dezelfde machine. Iedereen is nodig, anders stort het kaartenhuis in. Dat is ook een belangrijke ervaring waar je iets aan blijft hebben. Yvonne: “De kick die het geeft als je het dan allemaal geflikt hebt met elkaar, daar kan maar weinig overheen!”

Groeien bij Hofplein

FILIP DE GOEDE (12), zijn moeder Ankica en zijn vader Jaap

Filip speelt al sinds 2016 bij Jeugdtheater Hofplein in de groep voor kinderen met een verstandelijke beperking.

Ankica: “Een kennis van de volkstuin gaf ons een tip: dat Jeugdtheater Hofplein misschien wel iets voor Filip zou zijn. We zijn gaan kijken en het was gelijk goed. Als we hem zien optreden zijn we natuurlijk heel blij en trots.”

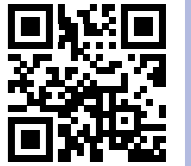
Filip: “Optreden vind ik niet spannend, het is juist heel leuk! Ik heb een schurk gespeeld die met een zwaard zwaaide. Toen we gingen optreden zaten mijn ouders in de zaal. Zelfs mijn juf van school is ook een keer komen kijken.”

Ankica: “Hij is dol op theater, maar hij heeft nog veel meer hobby’s. Filip is echt een levensgenieter.”

Filip: “Theater is leuk omdat ik graag rollen speel. Bij Hofplein leer ik samen spelen, en teksten uit mijn hoofd zeggen. Maar ik vind het ook heel leuk om te gamen.”

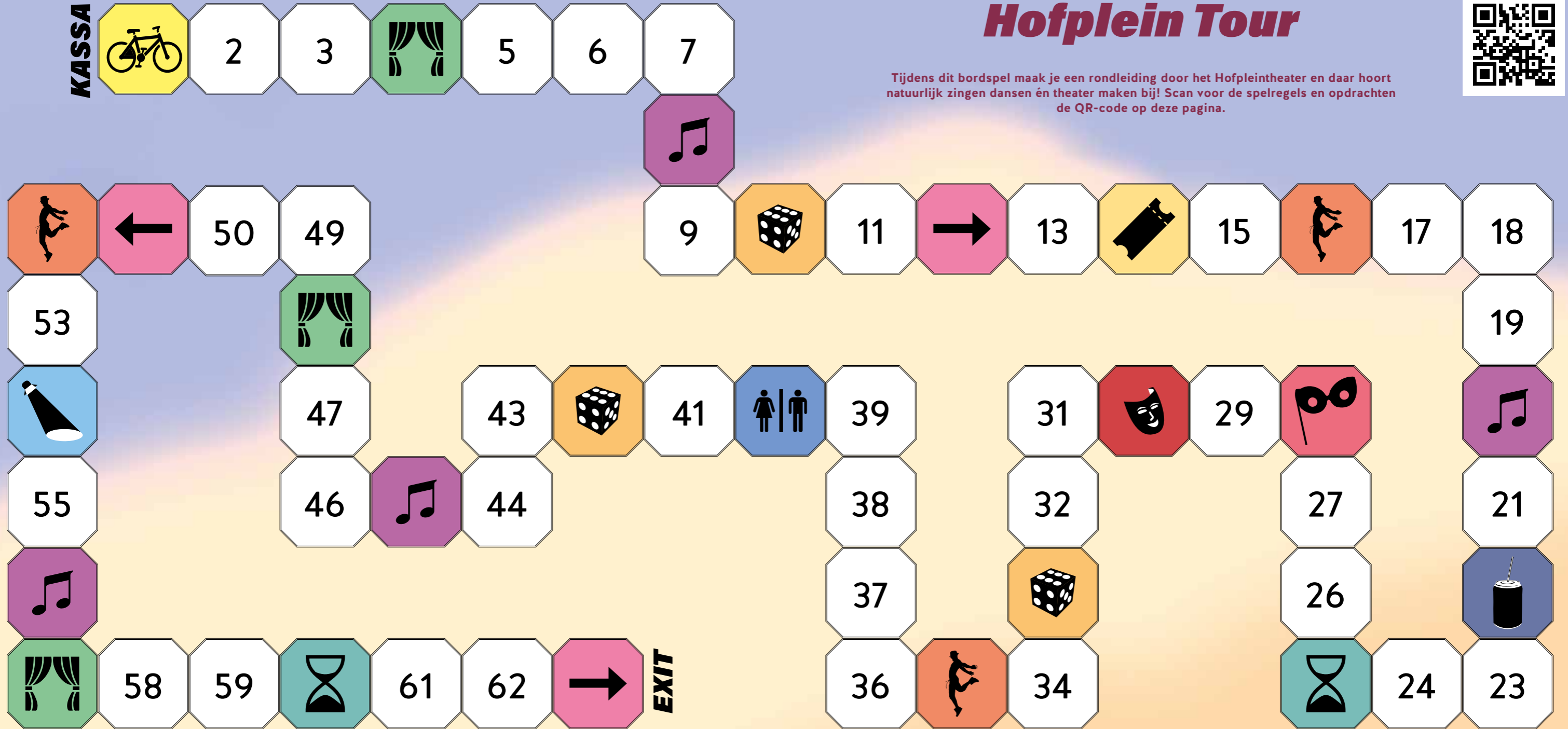
Jaap: “Hij vindt het niet altijd even makkelijk om op zijn beurt te wachten. We merken dat Filip door aan theater te doen leert om meer geduld te hebben.”

Hofplein Tour

Tijdens dit bordspel maak je een rondleiding door het Hofpleintheater en daar hoort natuurlijk zingen dansen én theater maken bij! Scan voor de spelregels en opdrachten de QR-code op deze pagina.

KASSA

toi toi toi

De makers van dit seizoen

MEER DAN OOI STAAN DE MAKERS VAN HOPPLEIN TE TRAPPELEN OM TE DOEN WAAR ZE HET BESTE IN ZIJN: THEATER MAKEN EN OP DE BÜHNE BRENGEN. NA EEN JAAR WAARIN HELAAS MAAR WEINIG KON, HEBBEN ZE ONTZETTEND VEEL MOOIS IN PETTO.

**SACHA VAN DER MAST &
GREGORY CAERS**

Niets
12+

JACO VAN DER MOOLEN

Dr. Proktors Teletijdtoebe
6+

**RIK VAN DER LOOS &
ANNE VERA LANGENBERG**

De klokkenluider van Rotterdam
6+

ANNE VERA LANGENBERG

De Hoed, de Pet en de Buggy
6+

JOB RAAIJMAAKERS

De groenste voorstelling ever
8+

**IRIS HEUSSCHEN &
BEN VAN DER MEIJ**

Soda kid
6+

Wat kunnen jullie vertellen over de voorstellingen waar jullie aan werken?

Anne Vera: “Ik maak twee voorstellingen! De kerstvoorstelling De klokkenluider van Rotterdam, die ik samen met Rik maak, én de spaghettiwestern De Hoed, de Pet en de Buggy. Daarbij helpt Rik trouwens ook mee. Die eerste is een bewerking van het klassieke verhaal van Victor Hugo, maar dan verplaatst naar het hedendaagse Rotterdam. De voorstelling heeft veel humor, maar ook tragiek.”

Rik: “Voor een deel zitten er elementen in die heel letterlijk herkenbaar zijn vanuit de huidige samenleving. Maar in een theatraal jasje met ruimte voor fantasie en verbeelding.”

Anne Vera: “De tweede voorstelling waar ik aan werk is een vrije bewerking van de klassieke western The good, the bad and the ugly. Het verhaal draait om drie bandieten, die uiteindelijk minder slecht blijken te zijn dan je in eerste instantie denkt.”

Ben: “Samen met Iris werk ik aan Soda kid, die

draait om superhelden. Voor een meisje verandert op een dag alles, als er opeens superhelden uit de tv stappen en haar vertellen dat ze de wereld kan redden.”

Job: “In de voorstelling die ik maak staat het onderwerp ‘groen’ centraal. Daarmee bedoel ik duurzaamheid, of verantwoord gedrag en hoe je dat bereikt. Bezoekers kunnen een

feestelijke, komische en licht filosofische voorstelling verwachten, die discussie oplevert.”

Sacha: “Gregory en ik maken samen de voorstelling Niets, geïnspireerd op het gelijknamige boek van Janne Teller. Het gaat over een jongen die op een dag zegt: niets is van betekenis. Hij loopt de klas uit en gaat in een boom

zitten. Zijn klasgenoten raken daarvan in de war en gaan hun best doen om te bewijzen dat er wel degelijk dingen de moeite waard zijn en betekenis hebben. Dat begint heel onschuldig, maar langzaam maar zeker ontspoord dat proces.”

Gregory: “Het is een thriller, met een spannende wisselwerking tussen het hier en nu en flashbacks

“Blij met alles wat we toch voor elkaar hebben gekregen.”

in het verhaal. Dat zorgt ervoor dat je op het puntje van je stoel gaat zitten, omdat je als publiek niet weet of je kan ingrijpen of niet.”

Jaco: “Gebaseerd op het boek van Jo Nesbø maak ik Dr. Proktors Teletijdtopbe. Het is een flitsende reis langs Napoleon, Jeanne d’Arc, middeleeuwse taferelen en de maffia in het Parijs van de jaren ’60 van de vorige eeuw. Dr. Proktor verdwaalt als hij op reis gaat met zijn tijdreismachine

en hij moet door twee kinderen gered worden. Echt een avonturenvoorstelling, vol verwondering en gekkigheid.”

Hoe hebben jullie het maakproces aangepakt?

Jaco: “Repeteren was af en toe best gek dit afgelopen jaar. Als het kon, deden we dat met kleine clubjes en op 1,5 meter afstand. Een gedoetje. Maar ik ben blij met alles wat we toch voor elkaar hebben gekregen.”

Rik: “We hebben deels in de openlucht gerepeteerd. Daarvoor gebruikten we het hele Benthemplein, voor de deur van het Hofpleintheater.”

“Met z’n allen in dezelfde ruimte op hetzelfde moment een beleving delen.”

Anne Vera: “Dan zetten we stoelen en de boxen buiten en konden we aan de slag. Af en toe bleven er voorbijgangers staan om even te kijken. Dat was leuk, want zo zagen ze dat er van alles gebeurde bij Hofplein.”

Rik: “De spelers waren fanatiek hoor! Met blauwe neuzen van de kou speelden ze soms verder, ook al gaven we de keuze om eerder naar huis te gaan.”

Sacha: “Wij begonnen met bijeenkomsten via Zoom, om kennis te maken en het script te lezen. Later konden we gelukkig bij elkaar komen voor het begin van de repetities. In de zomervakantie hebben we een volle week gerepeteerd in het theater om de laatste slag te slaan.”

Job: “Ik ben nog niet begonnen, als het zo ver is, zal ik op verschillende manieren aan de slag gaan. Ik ga de voorstelling echt samen met de spelers maken. We gaan gesprekken voeren over het onderwerp en vanuit mijn eigen associaties breng ik ook teksten in, of rekwisieten, muziek of decor.

Daarmee doen we bijvoorbeeld een improvisatie- of een spelopdracht. Dat proces levert een hoeveelheid materiaal op, waar we uiteindelijk de voorstelling van bouwen.”

Wat is het belangrijkste wat je mee wilt geven aan het publiek en de spelers?

Gregory: “Niets is een voorstelling die stof tot nadenken geeft, tijdens en na afloop van de voorstelling. Moet je ingrijpen? Zou dat een verschil maken? Wat zou jij doen, als je onderdeel van de situatie in de voorstelling was? Sacha en ik zijn geen theatermakers die een voorstelling willen maken waarna iedereen vrolijk zingend het theater verlaat. Wij willen iets teweegbrengen bij mensen, ze door elkaar schudden en het ergens over hebben.”

Job: “Middelbare scholieren van nu hebben van de generaties voor hen - wij dus - een wereld gekregen waar je wel een mening over kunt hebben. Toen ik jong was, was er al sprake van problemen met het klimaat, maar die zijn heftiger en urgenter geworden. Het verband met ons eigen consumptiegedrag is ook steeds duidelijker. Hoe wij als mens als een soort bulldozer over de aarde gaan; is dat nog te stoppen? En hoe dan? Zulke vragen wil ik in het theater behandelen.”

Iris: “Soda kid gaat over de held in jezelf. Er is zoveel in de wereld dat niet goed gaat, daar kun je je heel verantwoordelijk voor voelen, maar ook machteloos.”

Ben: “Iemand als Greta Thunberg is voor ons een inspiratiebron. Een heel gewoon meisje, dat uit zichzelf is begonnen om de wereld te veranderen en zo een hele beweging in gang heeft gezet.”

Anne Vera: “Samenzijn, jezelf kunnen zijn en je goed voelen op de plek waar je woont, dat zijn thema's die in De klokkenluider belangrijk zijn. Echt een warme boodschap die past bij een voorstelling om in de Kerstperiode te bezoeken.”

Jaco: “Ik kijk er vooral naar uit dat de lampen weer aangaan, de kaartjes worden verkocht, het publiek weer binnen komt stromen. Heel normale dingen van theater, die ik ontzettend ben gaan missen toen het er niet was. Met z'n allen in dezelfde ruimte op hetzelfde moment een beleving delen: dat is waar de kunstvorm van theater om draait.”

Agenda

NIETS

3 T/M 19 SEPTEMBER

DR. PROKTORS TELETIJDTOBBE

8 OKTOBER T/M 7 NOVEMBER

DE KLOKKENLUIDER VAN ROTTERDAM

10 DECEMBER T/M 16 JANUARI

DE HOED, DE PET EN DE BUGGY

30 JANUARI T/M 6 MAART

DE GROENSTE VOORSTELLING EVER

12 FEBRUARI T/M 13 MAART

SODA KID

23 APRIL T/M 15 MEI

HOPPLEIN IN HET ONDERWIJS

Met open ogen ingetrapt George Leuver

Je schrijft mijn naam misschien als George, maar iedereen zegt gewoon Sjors. In 1990 begon ik als leerkracht, via allerlei andere functies ben ik uiteindelijk directeur geworden. Nu ben ik alweer vier jaar trotse directeur van de Agnesschool in de wijk Feijenoord. Het is echt een wijksschool, kleurrijk en levendig.

Onze school valt onder de Children's Zone van het Nationaal Programma Rotterdam Zuid. Daarom hebben wij 'leertijduitbreiding', wat betekent dat de kinderen bij ons iedere week tien uur extra onderwijs krijgen. Die tijd gebruiken we om de kinderen heel breed op te leiden. Niet alleen met taal en rekenen, maar ook met expressievakken zoals zingen, muziek maken en theater spelen. Sport en technieklessen horen daar ook bij. We zoeken graag de specialisten om de kinderen die bredere vaardigheden mee te geven. Daarom werken we voor de theaterlessen zo graag samen met de theaterdocenten van Jeugdtheater Hofplein.

Onbekend maakt onbemind, dus kennismaken met van alles en nog wat is ontzettend waardevol. Het helpt de kinderen betere keuzes te maken als het gaat om vervolgonderwijs en een carrière die goed bij ze past. Door aan theater te doen leren de

kinderen zich te uiten krijgen ze meer zelfvertrouwen om hun talenten te ontplooien.

Het klinkt misschien wat serieus allemaal, maar gelukkig hebben de kinderen vooral heel veel plezier als ze spelen, zingen en dansen! Mede dankzij de theaterlessen hebben ze een

heel geslaagde 1 aprilgrap met me uitgehaald dit jaar. Zelf had ik als grap bedacht dat ieder kind, zogenaamd vanwege corona, een eigen wc-rol mee naar school moest nemen. Dat had bijna ieder kind nog gedaan ook - na wat morrende appjes van de ouders.

Die bewuste dag kwam ik een klaslokaal binnen, waar plots de juf op boze toon tegen mij begon te praten. Een meisje zat heel verdrietig op een stoel, een ander stond schuldbeust daarnaast. De juf vertelde: het ene meisje had bij de ander haar haren afgeknipt. Daar schrok ik enorm van en ik werd boos. Alle kinderen in die klas waren muisstil en speelden perfect mee. Het was namelijk een spel; een grap waar ik finaal ingetrapt ben. We hebben er natuurlijk keihard om gelachen met elkaar. Nog steeds kan ik me verbazen over hoe goed die klas acteerde. Zo ben ik goed teruggepakt voor mijn grap!

**“Met
vertrouwen
drempels
wegnemen.”**

HOPPLEIN DE WIJK IN

Zeynep Aktas

SOCIAAL WERKER ZEYNEP AKTAS IS ACTIEF IN HUIS VAN DE WIJK DE PROPELLER IN DE PROVENIERSWIJK. ZIJ WERKT VOOR STICHTING SOL ALS JEUGDMAKELAAR MET KINDEREN VAN 4 T/M 12 JAAR. SOL IS EEN WELZIJSORGANISATIE IN ONDER ANDERE ROTTERDAM NOORD. STICHTING SOL ONDERSTEUNT DE BEWONERS OM TE GELOVEN IN HUN EIGEN KWALITEITEN EN KRACHTEN EN STIMULEERT ZE OM 'DURVEN TE DOEN'! ALS HET AAN ZEYNEP LIGT, KUNNEN ALLE KINDEREN MEEDOEN BIJ HOPPLEIN.

“Sinds 1999 ben ik actief in het welzijnswerk. Ik heb met verschillende doelgroepen gewerkt: volwassenen en ouderen, maar de afgelopen dertien jaar zit ik in het jeugdwerk. Dat blijf ik leuk vinden. Het geeft me veel voldoening om kinderen en jongeren te helpen vaardigheden eigen te maken, waar ze hun hele leven iets aan blijven hebben.

De Provenierswijk is een heel diverse en dynamische wijk, vlakbij het centrum en het centraal station. En vlakbij het Hofpleintheater! We werken heel fijn samen met Hofplein aan verschillende activiteiten in de wijk. Twee jaar geleden maakten we het mogelijk dat zeventig ouders van leerlingen op de Proveniersschool samen met hun kinderen aten in het buurthuis, om daarna met z'n allen

de voorstelling Alice in Wonderland in het Hofpleintheater te bezoeken. Dat was een prachtige avond, waar iedereen enorm van genoten heeft. Voor veel van hen was het de eerste keer dat ze een voorstelling bezochten.

In de zomervakantie van 2020 hebben we zes weken lang workshops georganiseerd op diverse pleintjes in Rotterdam Noord. Kinderen konden zich daarvoor vooraf aanmelden, maar als ze toevallig op het plein waren, konden ze ook meedoen. Toen zag ik de kinderen samen ontdekken hoe ze konden improviseren. Niks is fout bij de workshops en die vrijheid is heel fijn.

Helaas ervaren sommige ouders en kinderen hier in de wijk een hoge drempel om mee te doen bij Hofplein. Ze denken ten onrechte dat het alleen draait om in de spotlights staan, of ze ervaren een financiële drempel. Dat geldt voor bezoek aan een voorstelling, of voor deelname aan een workshop of activiteit. Daarom vertel ik de ouders in de wijk graag dat spelen bij Hofplein niet gaat om beroemd worden, maar om het verkennen van talenten en interesses. En om plezier hebben natuurlijk! Vanuit Jeugdfonds Cultuur is er steun beschikbaar voor ouders bij wie financiële middelen een probleem zijn. Omdat wij een vertrouwensband hebben met de ouders hier in de buurt, lukt het om vooroordelen en drempels weg te nemen. Theater is een vorm van jezelf uitdrukken die heel waardevol kan zijn voor de ontwikkeling van kinderen en jongeren. Als de ouders daarvan overtuigd zijn, groeit de belangstelling bij de kinderen vanzelf.”

TALENT VAN HOPPLEIN

Thijs Haesen

IN DE KAMER VAN THIJS HAESSEN (17) STAAN MAPPEN MET DE SCRIPTS VAN ALLE VOORSTELLINGEN WAAR HEN TOT NU TOE IN SPEELDE, NETJES NAAST ELKAAR OP DE PLANK. AL SINDS GROEP DRIE SPEELT THIJS BIJ HOPPLEIN, SINDS VIER JAAR IN VOORSTELLINGEN.

**vrijheid
zonder
hokjes**

In welke voorstellingen speelde je allemaal Thijs?

“De eerste voorstelling waar ik in speelde was Dit blijkt later heel belangrijk, een ateliervoorstelling. Samen met mijn tweelingbroer speelde ik een dialoog die eigenlijk pas in de laatste voorstelling écht goed ging. Zo leerden we hoe je op het podium problemen oplost. Daarna speelde ik in nog een ateliervoorstelling: Aquarium. Deze voorstelling is bijzonder voor me, omdat ik op dat moment heel erg bezig was met mijn eigen identiteit. Als ik naar Hofplein ging, durfde ik mezelf te laten zien, door bijvoorbeeld mijn roze bontjas aan te trekken. Op school durfde ik dat toen nog niet goed en Hofplein was een veilige plek om mezelf te zijn. Het jaar daarna speelde ik in Nu ben ik. Door corona konden we die maar een paar keer spelen, dat was heel jammer. De voorstelling ging over identiteit, op een heel persoonlijke manier. We vertelden op het podium over onszelf, dat voelde heel krachtig. Ik vertelde over de hokjes van man of vrouw waar veel mensen in denken. Zo identificeer ik mezelf als non-binair. Ik zit niet

in zo'n hokje maar ik beweeg me ertussenin.”

Wat is de volgende stap?

“Vorig jaar besloot ik dat het tijd was om auditie te doen voor een

grote voorstelling. Nu speel ik in NIETS. Eigenlijk hadden we die al gespeeld moeten hebben, maar dat is uitgesteld naar september vanwege corona. Ik speel de rol van Alexander in het stuk. Die schrijft heel veel, net als ik, daarom draagt hij altijd een dagboek bij zich. We spelen met een fijne en gezellige groep. Dat is belangrijk omdat het een heftige voorstelling is om te spelen, zowel fysiek als mentaal. Dan is het belangrijk dat je op elkaar vertrouwt.”

Je hebt vast zin om op te treden in september!

“Jazeker, optreden maakt me supergelukkig. Het moment dat je van het podium afloopt en het is gelukt, dat is ultiem. Het geeft me een enorme kick om met elkaar een voorstelling te maken. Voor aanvang ben ik vaak zenuwachtig, maar als ik eenmaal speel komt het plezier. Dat wil ik voor altijd blijven doen.”

Wat zou je zeggen tegen kinderen en jongeren die overwegen om ook bij Hofplein te gaan spelen?

“Bij Hofplein leer je heel veel over theater, maar het is vooral ook ontzettend gezellig. Terwijl je speelt leer je jezelf beter kennen en maak je vrienden voor het leven. Ik heb veel zelfvertrouwen gekregen en sociale skills ontwikkeld. Het is soms alsof je iedereen al kent; het is supergemakkelijk om vrienden te maken, want niemand oordeelt over elkaar. Hofplein is een soort familie waar je bij wilt horen.”

Agenda

NIETS
3 T/M 19 SEPTEMBER

Familie Cifci: Berkay (8), Ayla (5) en hun vader Murat
Berkay repeteert momenteel voor het eerst om in een grote productie mee te spelen en zijn zusje heeft net zo veel plezier.

Berkay: “In De klokkenluider van Rotterdam speel ik Marius, een straatschoffie. In mijn rol moet ik geheime en stoute dingen doen. Dat past wel bij mij! In de voorstelling zitten heel veel leuke liedjes. De leukste vind ik het liedje ‘Kom ons maar halen’. Dat is het liedje van de straatschoffies dus dat zing ik ook mee.”

Murat: “Toneelspelen is echt Berkays passie geworden. Hij is echt een gevoelspersoon, ik denk dat het daarom zo goed bij hem past. Omdat hij het zo naar zijn zin had, is Ayla ook op Jeugdtheater Hofplein gegaan.”

Ayla: “Bij theater deden we een dieren spel. We gingen net doen alsof er allemaal dieren waren en we moesten achter de juf aan lopen. En daarna gingen we de dieren na- apen. Soms doen we een boek na, ook een dierenboek.”

Berkay: “In december gaan we optreden, dan gaan we heel veel voorstellingen doen. Dat vind ik wel spannend en ik ben er een beetje zenuwachtig voor. Ik oefen heel hard om de beste toneelspeler ooit te worden.”

Murat: “Het nchtje van onze kinderen, Elif, is tegelijk met Ayla begonnen met theater. Ik denk dat het theatertalent in de familie van mijn vrouw zit!”

Familie Van Helden: Pien (12), Floor (11) en hun moeder Nelise
Al vier jaar spelen de zussen Van Helden samen bij Jeugdtheater Hofplein in Nesseland. Wel zo gezellig, nu ze niet meer op dezelfde school zitten.

Floor: “Met zang hebben we een hele aardige meester. We beginnen altijd met oefeningen om de stem op te warmen.”

Pien: “Zoals mimimimimimi! Of een tongbreker.”

Floor: “Daarna zingen we liedjes die we al kennen of we studeren iets nieuws in.”

Pien: “We hebben een liedjesmap, waar alle teksten in zitten. Liedjes van Brigitte Kaandorp, van Billie Eilish, Suzan en Freek en nog veel meer. Als je de liedjesmap vergeet, moet je de volgende keer een reep chocolade meenemen.”

Floor: “En die repen eten we tijdens de laatste les dan allemaal op.”

Pien: “Ik ben af en toe een beetje druk in mijn hoofd. Maar bij Jeugdtheater Hofplein gaat dat helemaal prima en kan ik lekker zingen, dansen en spelen.”

Floor: “Wij kennen elkaar natuurlijk heel erg goed, dus wij kunnen lekker met elkaar kletsen.”

Nelise: “Ze leren verschillende vaardigheden ontwikkelen. Dat kan natuurlijk ook met sport of muziekles, maar het is zo leuk van Hofplein dat het van alles bij elkaar is. Mijn dochters schelen maar 16 maanden met elkaar, dus die trekken altijd al veel samen op. Op een gegeven moment ging Pien naar een andere school, daarom is het extra leuk dat ze nu samen Hofplein hebben.”

Hofplein families

Özlem Shaw, moeder van Elif (5)

Als ze haar dochter ziet opgaan in haar spel bij Jeugdtheater Hofplein, is Özlem zo trots als een pauw.

Özlem: “Ik kom uit een groot gezin met zeven kinderen. Daar was niet veel aandacht voor hobby’s. Nu heb ik zelf een kind en ik wil juist heel graag dat zij hobby’s heeft, het liefst meerdere. Van mijn zus hoorde ik dat mijn neefje Berkay het zo ontzettend naar zijn zin had bij Jeugdtheater Hofplein. Het leek me iets dat ook goed is voor mijn dochter. Goed voor haar zelfvertrouwen, voor haar vermogen om zich uit te drukken.

Ik was zelf een wat timide meisje, daarom wil ik voor haar juist heel graag dat zij zich vrij kan uiten. Door aan theater te doen kan ze zich in verschillende personages inleven en ik denk dat dat haar zal helpen zichzelf te ontwikkelen. Als Elif thuiskomt van Hofplein, laat ze vaak zien wat ze gedaan en meegemaakt heeft. Dat ze iets moest nadoen met bepaalde bewegingen bijvoorbeeld; dan staat ze in de huiskamer een heel circus uit te beelden.”

Chelson Mendes Moreira (10), Chayenne Lopes (10) en hun moeders Auxillia en Randa

Doordat neef en nicht al een paar jaar samen bij Hofplein spelen, hebben ze een sterkere band met elkaar gekregen. Maar het is vooral gezellig en leuk!

Chelsons moeder Auxillia: “Bij Chelson op school deden ze aan theater en zijn meester vertelde me dat hij dat zo leuk vond en talent had. Ik wist dat zijn nicht al op theater zat, dus met haar kon hij een keertje mee. Ik had er nooit bij stilgestaan dat hij dit zo leuk zou vinden, maar ik zag hem helemaal genieten en loskomen met het spelen. Hij is echt een acteur.”

Chayennes moeder Randa: “Van kleins af aan was Chayenne een clown. Stilzitten kan ze niet en ze is altijd heel actief. Thuis is ze altijd bezig met acteren en grapjes maken. Chelson en zij zijn ook lekker uitdagend naar elkaar op een speelse manier.”

Chayenne: “Ik zit ook op scouting, en dat lijkt wel een beetje op Hofplein. Bij scouting mag je in het bos alles doen wat je wil en bij toneel mag je ook alles doen wat je wil.”

Chelson: “Bij zang gingen we pas ‘The Voice’ naspelen.”

Chayenne: “Een of twee kinderen gingen zingen en de anderen speelden de jury, die zich omdraaide als ze het goed vonden. Maar de jury moest ook uitleggen wat ze precies goed vonden, of wat er beter kon.”

Chelson: “Ik was jury, maar wel een heel lieve jury.”

Chayenne: “Het leukst van Hofplein is nieuwe vrienden maken.”

Chelson: “Ik vind het leuk om spelletjes te doen en om Halloween te spelen. Toen speelden we vampiertikkertje in het donker.”

NA HOFPLEIN

Zineb Fallouk

MENSELIJK GEDRAG IS DE GROOTSTE FASCINATIE VAN ACTRICE ZINEB FALLOUK. VAN JONGS AF AAN IS ACTEREN HAAR MANIER OM DAT TE ONDERZOEKEN.

Hoe is het om onderdeel te zijn van zo'n succesvolle serie?

“Voordat ik in Mocre Maffia speelde, zat ik in de voorstelling Achttien van het Zuidelijk toneel. Vanwege de coronacrisis stopte dat plotseling. In die tijd kwam ook de auditie voor Mocre Maffia op mijn pad. Ik ging daar zonder al te grote verwachtingen heen, want ik weet dat een rol voor mij geschikt is of niet; dat heeft niet te maken met mijn kwaliteiten. Tijdens de auditie speelde ik samen met Iliass Ojja, die in de serie Taxi, de echtgenoot van Samira, speelt. Dat ging gelijk leuk en met veel plezier. De volgende dag hoorde ik al dat ik de rol gekregen had! Daar was ik heel blij mee, want het is een te gekke serie.”

“Over een personage dat ik speel heb ik nooit een oordeel.”

Wat maakt een rol zoals die van Samira interessant voor jou?

“Mocre Maffia laat een harde wereld zien, maar die komt ergens vandaan. Ik heb nooit een oordeel over een personage dat ik speel. Ieder personage heeft een motivatie en dat vind ik fascinerend. Of ik nu speel of schrijf, ik ben altijd bezig met onderzoeken en observeren hoe personage A zich gedraagt tegenover personage B en hoe daarbij bewogen en gesproken wordt. De belangrijkste vraag is: wat motiveert iemand om te zijn zoals hij of zij is? Om me volledig te kunnen concentreren op het gedrag van de personages, kijk ik zelfs wel eens een film met het geluid uit.”

Hoe ben je actrice geworden?

“Als kind kon ik me al vermaken door toneelstukjes te spelen met mezelf of voor mijn familie. Naarmate ik ouder werd groeide dat verlangen om te spelen en in mijn gedachten allerlei mensen te zijn, die ik eigenlijk niet ben. Ik wilde nooit een keuze maken tussen acteren en theater maken; ik wilde dat allebei! Maar het was lastig om een plek te vinden waar ik in allebei tegelijk opgeleid kon worden. Tot ik bij de Acteerschool terecht kwam. Dat was een hbo-opleiding die toen onderdeel van Jeugdtheater Hofplein was. Daar vond ik de vrijheid om te ontdekken wie ik was als maker én als actrice, zonder dat ik een keuze hoefde te maken.”

Wat zijn je herinneringen aan Hofplein?

“Tijdens de opleiding speelden we onder andere klassieke stukken van Shakespeare. Dat was leerzaam, maar eigenlijk wilde ik liever mijn eigen versie daarvan maken, met mijn eigen verhaal. Gelukkig kreeg ik daar de ruimte voor. Bij de opleiding hoorden lessen in zang, dans en spel. Tijdens die lessen ging het er niet om dat je prachtig ballet uit kon voeren of heel mooi kon zingen, maar om het gebruiken van je lichaam en je stem, om een emotie over te brengen. Ik heb liefdevolle herinneringen aan veel van de docenten en in het gebouw van de Theaterschool voelde ik me ontzettend op mijn plek. Het fijnste moment vond ik als iedereen aan het einde van de dag weg ging. Dan bleef ik graag hangen om van de rust te genieten.”

Wat raad je kinderen en jongeren aan die willen acteren?

“Jongeren vragen mij wel eens: hoe word je een goede acteur of actrice, hoe kom ik in Mocre Maffia? Tegen hen zeg ik: dat is niet interessant. Het gaat niet om beroemd zijn, het gaat erom dat theater je kan verrijken. Ieder kind groeit op met bepaalde normen en waarden en verwachtingen. Vanuit ouders of opvoeders, maar ook vanuit de maatschappij en jezelf. Door aan theater te doen, neem je tijd en ruimte om jezelf op een andere manier te ontdekken en je fantasie te verbreden. Om dat te doen heb je een veilige plek nodig, en dat is precies wat Hofplein voor mij was.”

Woordzoeker

De voorstellingen uit de woordenlijst staan in alle richtingen verspreid in het diagram.
De letters kunnen meer dan 1 keer gebruikt worden. De overgebleven letters vormen samen een woord of een zin.

H	A	D	B	Y	F	T	C	O	O	X	S	Y	S	D	E	J	U	B	I	L	E	U	M	S	H	O	W	H	D
E	F	E	B	C	Q	C	J	M	M	K	H	Q	S	L	X	Q	J	U	P	M	R	B	G	Y	K	Z	B	A	E
T	J	C	M	W	P	P	X	P	F	Y	T	S	I	K	O	O	A	E	Z	Z	Y	D	S	D	D	Q	Q	T	G
W	F	L	B	Z	T	V	M	Q	I	D	T	X	H	P	A	L	N	Z	A	A	I	E	K	E	X	E	Q	C	R
O	J	U	E	C	U	N	S	E	O	Q	Z	X	G	R	W	A	P	X	J	G	M	L	Z	H	I	G	T	V	O
N	N	B	D	W	K	H	G	Y	P	C	C	H	W	H	V	X	X	P	R	J	B	O	D	O	B	O	P	M	E
D	I	V	T	Y	F	W	U	P	A	G	T	U	U	C	O	U	B	T	R	A	T	O	L	E	U	T	X	V	N
E	L	A	I	A	X	V	Z	U	P	T	P	B	S	U	S	I	T	Z	A	X	F	P	R	D	E	L	I	N	S
R	O	N	J	T	D	Y	M	F	X	F	J	S	H	B	Z	F	R	Y	I	R	C	D	L	D	X	K	N	E	T
L	I	L	D	V	P	U	Z	M	Q	I	Q	P	A	N	A	B	M	K	H	Z	C	E	K	E	P	F	D	M	E
I	L	E	V	W	X	B	E	I	M	U	D	E	C	P	N	O	V	Y	P	M	V	R	G	P	Y	O	V	D	V
J	N	L	E	O	U	M	Q	J	D	F	N	E	R	T	I	K	K	F	W	X	A	D	R	E	Q	D	I	T	O
K	H	I	R	P	W	Q	D	H	E	H	M	H	N	V	L	E	V	Z	V	V	I	I	H	T	I	P	G	B	O
E	J	J	H	P	V	F	G	T	I	S	S	I	N	T	S	I	N	G	A	L	O	N	G	E	Q	P	G	R	R
B	K	K	A	B	R	O	K	E	N	W	I	N	G	S	C	N	A	S	I	A	X	G	V	N	H	U	B	H	S
A	D	E	L	H	C	K	E	A	Q	F	F	Y	U	C	T	I	C	L	G	P	N	E	B	D	Y	X	G	N	T
A	E	K	E	H	R	H	H	C	C	P	Z	D	Q	S	V	U	S	P	M	K	W	N	F	E	G	N	P	D	E
R	F	I	N	D	R	P	R	O	K	T	O	R	S	T	E	L	E	T	I	J	D	T	O	B	B	E	R	S	L
L	X	N	V	X	F	C	D	Q	Z	A	W	M	Y	G	Y	I	G	W	P	H	P	E	U	U	P	D	F	Y	L
I	X	D	O	W	L	H	F	K	T	J	H	Z	S	N	J	T	N	I	V	T	G	J	O	G	E	K	V	M	I
J	Y	E	O	N	G	P	Q	J	H	T	O	X	O	I	V	N	A	N	A	B	J	E	W	G	T	X	G	A	N
K	P	R	R	L	G	R	A	F	G	T	K	Y	D	I	C	G	J	E	W	X	P	H	K	Y	E	G	B	G	G
E	P	E	R	K	D	F	C	P	I	C	M	T	A	G	U	Q	G	Y	B	Z	O	L	V	D	R	E	A	U	E
V	O	N	E	Z	O	V	L	E	E	K	K	Z	K	R	P	J	J	L	G	Y	Z	F	U	P	P	H	S	H	V
O	F	C	B	X	F	F	V	R	M	K	X	I	I	I	E	C	J	K	B	L	N	I	Y	W	A	I	W	M	E
O	E	H	E	V	S	A	W	R	V	S	P	K	D	W	E	M	X	M	F	D	U	L	Z	N	N	W	C	Z	R
R	C	J	L	J	T	O	M	M	I	E	S	T	A	T	I	O	N	I	J	T	N	F	P	I	C	Q	C	M	H
V	S	Y	L	H	B	Q	O	B	P	Y	H	P	X	G	D	W	H	O	E	W	J	H	K	W	Q	H	O	Q	Y
A	Q	D	E	K	L	O	K	K	E	N	L	U	I	D	E	R	V	A	N	R	O	T	T	E	R	D	A	M	U
L	O	M	N	R	Y	Z	W	P	S	N	W	W	A	D	W	W	W	B	K	L	Z	C	I	Y	I	W	K	O	O

- BEDTIJDVERHALEN VOOR REBELLEN
- BROKEN WINGS
- DE CLUB VAN LELIJKE KINDEREN
- DE GROENSTE VOORSTELLING EVER
- DE HOED, DE PET EN DE BUGGY
- DE JUBILEUM SHOW
- DE KLOKKENLUIDER VAN ROTTERDAM
- DE LOOP DER DINGEN
- DR. PROKTORS TELETIJDTOBBE
- HET WONDERLIJKE VOORVAL
- PETER PAN
- SAPIENS
- SINT SING ALONG
- SODA KID
- TOMMIE STATION

Fotografie: Joep van Aert | Fotografie Job Dura: Paul Ridderhof van Studio Gemini | Illustratie Soda Kid: Noel Deelen | Tekst: Fay van der Wall
Ontwerp: Nancy van Geest | Druk: Drukkerij Printvisie

Door dit magazine te drukken op 100% recycled FSC papier bespaart Jeugdtheater Hofplein ten opzichte van normaal FSC papier:
268 kg afval, 437 kg hout, 7855 liter water en 39 kg CO₂- uitstoot, welke gelijk staat aan een autorit van 568 km.
©Jeugdtheater Hofplein, 2021 (wijzigingen en typefouten voorbehouden)

verbeeld
verrijk
verwonder

Hofpleintheater
Bentemplein 13
3032 CC Rotterdam

De Theaterschool
Pieter de Hoochweg 222
3024 BJ Rotterdam

T. (010) 243 50 55
info@jeugdtheaterhofplein.nl
www.jeugdtheaterhofplein.nl

